

Paavo V.,

sinä sikisit Maalaisliiton hengestä, Urhon kylkiluista. Synnyit puku päällä, jakaus otsalla. Sinä järjestit vuotoja, kun tarvittiin putkimiehiä. Sinä ratsastit Kiinassa patsaalla epäsuosioon ja ratsastit nurmijärveläisellä patsaalla takaisin ministeriksi.

Olet lastenmuki. Saatat käydä kyljelläsi, mutta nousest sieltä lähtöasentoon kuin mitään ei olisi tapahtunut. Sinä, Paavo, et ole juntti etkä Paavo ole kaupunkilainen. Sinua ei voi kuvitella traktorin rattiin, mutta et sinä raitiovaunussakaan seisoo. Jos seisoisit, et maksaisi. Pystyisit puhumaan itsesi lipuntarkastajista helposti eroon. Sinä olet istunut elämäsi mustien autojen takapenkeillä, maalla ja kaupungeissa.

Sinä, Paavo, olet se sukulainen joka aina sanoo, että kun te ette koskaan käy, vaikka kävisimme joka päivä. Sinä rakastat itseäsi niin kuin meidän kaikkien pitäisi. Rakastaa sinua niin kuin itseämme.

Sinä, Paavo, olit parhaimmillasi kuin se jääkiekkjoukkueen pelaaja, jota kukaan ei halua vastustajaksi mutta jonka kaikki ottaisivat omaan joukkueeseensa. Pelasit isoa sikaa, pelasit pienempää sikaa, kalastelit jäähyjä, räksytit vastustajille ja tuomareille. Vaikutit koko ajan viattomalta, ainakin kuvittelit itse olevasi sellainen. Olit joukkueellesi välttämätön, älykäskin. Sinut olisi voitu siirtää tarvittaessa pakiksi tai maalivahdiksi. Kuin myös Uutisvuodon kapteeniksi tai Euroopan parlamenttiin.

Sinä et väittänyt, että tärkeintä olisi ollut itse peli tai pikkupoikamainen riemu ja ilo siitä, että saa tehdä ammatikseen sitä mitä jo pikkupoikana pihalla touhusi. Tärkeintä oli päämäärä. Voitto. Valta. Kunnia. Ihailu.

Niin kilttiä ja konsensuksen turvatyynyttämää on suomalainen politiikka, että sinä Paavo sait sen aina sekaisin. Sinua inhottiin, ettei tarvitse katsoa peiliin.

Olit Suomen poliittinen kulttuuri: se mikä ei koskaan muutu. Itkit, valitit, kiristit, suhmuroit ja uhriuduit. Aikana jolloin kukaan muu ei tee sitä ja maassa, jossa sellaista pidetään akkamaisena, se oli todellista sankaruutta.

Suren, että putosit eduskunnasta. Oli kuin yksi Eduskuntatalon pylväistä olisi kiskottu irti.

Nyt, Paavo, annan sinulle tärkeän vinkin. Noustaksesi vielä kerran Sinun on vaihdettava puoluetta.

Ironian ja cämpin ymmärtävä löysälahkeisten sukupolvi äänestäisi koska tahansa Sinua, muttei koskaan Keskustapuoluetta. Sinnemäen esiintyminen huutaa sinua vierelle tietämään kaiken paremmin. Voisit olla toisen Paavon kanssa Vasemistoliiiton nouseva kyky. Soinin riveissä irrottaisit juuri nyt Suomea EU:sta ja toisit uskottavuutta Hakkaristen vastapainoksi. Kokoomuksen poikajoukko tarvitsisi yhden kokeneemman kärkimiehen.

Muista, Paavo, että uudessa kontekstissa luutu- neet ja vastakarvaiset mielipiteet muuttuvat dynaamisiksi linjanvedoiksi.

Jos poliittinen urasi joskus loppuu, mihin en usko, Sinusta tulee maan parhaiten palkattu mainosääni.

Mutta sitä ennen, mieli puoluevalintaa, mielti tarkasti.

Ja kaikkea hyvää presidentinvaalikampanjaan.

Tervakoskella 10.5.2011

Tuomas Kyrö